

کودک خشونت دیده امروز، خشونتگر فرداست

عکس: [Gerry Thomasen](#)

«خشونت «و» تنبیه «در خانواده گاهی تبلور ترس و دلهره است زیرا فرزندان که از کودکی فقط آموخته‌اند که به همه درخواست‌های موجود، پاسخ «آری» بدهند و اگر «نه» بگویند در معرض تنبیه قرار می‌گیرند، در بزرگسالی احتمال آنکه هرگاه «نه» می‌شنوند، از ابزار خشونت استفاده کنند بیشتر است، همانطور که فرزندان خانواده‌های پدرسالار، غالباً یا خشونتگر هستند و یا از افسردگی رنج می‌برند. اگر می‌خواهیم جهانی صلح آمیز داشته باشیم باید در قدم نخست، با روش‌های خشونت آمیز در خانواده مبارزه کنیم، زیرا امروزه متداولترین خشونت موجود در سطح جوامع انسانی، خشونت در خانواده است.

هنگامی که کودک کتک می‌خورد به تنها چیزی که نمی‌اندیشد کار اشتباهی است که انجام داده است و اصلاً به دلیلی که پدر و مادر به خاطر آن وی را کتک زده‌اند فکر نمی‌کند، بلکه تنها چیزی که کودک در آن شرایط به آن می‌اندیشد آن است که مورد توهین و تحقیر قرار گرفته است. خشونت اعمال شده توسط والدین مهم‌ترین عامل از بین رفتن اعتماد و صمیمیت در خانواده است.

اضطراب، ترس از جدایی، شب‌اداری و وجود علائم روان‌تنی را از جمله تاثیرات کوتاه مدت خشونت نسبت به کودکان می‌توان دانست. آن چه اهمیت بیشتری دارد اثرات درازمدت خشونت بر کودک است، اعتماد به نفس پایین و احساس شرم از مهمترین این تاثیرات است و چنین کودکی در بزرگسالی تبدیل به یک والد مهاجم، خشن و آزاردهنده شده و کودک خود را مورد آسیب قرار می‌دهد.

او آنچه را که آموخته، در زندگی خویش به کار می‌برد. هم به گمان درست بودن آن و هم گاه برای خالی کردن آنچه در کودکی برای او عقده‌ای شده است. او یک بیمار است و متوجه آن نیست که دارد فرزند خود را مورد آزار و اذیت قرار می‌دهد. تنها به این می‌اندیشد تا آنچه در دلش تبدیل به غده‌ای شده را به طریقی از دل برکند و این گونه خشونت از خانواده وارد اجتماع می‌شود و فضایی بزرگ را مسموم می‌کند.

چه عواملی باعث بروز خشونت می‌شوند؟

عوامل مختلفی در بروز خشونت و پرخاشگری افراد نقش دارند. قرار داشتن در موقعیت‌های ناخوشایندی هم‌چون ناکامی، درد، بیماری‌های روحی و روانی، دلتنگی و استرس می‌تواند به عصبانیت پایدار در فرد منجر شود.

اما مهم‌ترین عامل در ایجاد پرخاشگری از میان همه موقعیت‌های ملال‌انگیز صرف‌نظر از عوامل فیزیولوژیکی، ناکامی است. یعنی اگر فردی در نیل به هدف خود با شکست مواجه شود، ناکامی حاصل شده، احتمال پاسخ پرخاشگرانه او را افزایش می‌دهد. البته این بدان معنا نیست که ناکامی همواره به پرخاشگری منجر می‌شود یا این که ناکامی تنها علت پرخاشگری است، اما به هر جهت می‌توان ناکامی و درد را مهم‌ترین علت پرخاشگری بشمار آورد.

منبع: [روزنامه قانون](#)